REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birouri de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelika Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 4. Brașov, Joi 6 (18) Ianuarie. 1900.

Din causa sfintelor sĕrbătorĭ ale Botezului Domnului și Ioan Botezătorul, diarul nu va apăré până Sâmbătă séra.

1900.

Din cele espuse în articulii premergĕtorĭ, vĕdurăm cum întêmplările din anul 1899 ne înfățișéză situația, în care poporul nostru, 50 de anĭ dela marea sa luptă pentru libertate, a ajuns în privința politică-națională și bisericéscă-națională.

Ea nu póte fi mai durerósă și amenințătóre.

Dela 1865 adversarii naționalității nóstre s'au conjurat în contra organisațiunei nóstre politice. De atuncĭ, ajutațĭ de curentul favorabil lor, ce domnea la curtea austriacă în ajunul dietei feudale, convocate la Clușiŭ pentru a da lovitura de mórte autonomiei Transilvaniei și legilor aduse de dieta din Sibiiu, ei și-au pus în gând sĕ împiedece orĭ-ce manifestațiune a voinței poporului român, orĭ-ce concentrare a forțelor sale de apĕrare națională în scopul de a paralisa atentatul la independența și egala lor îndreptățire națională.

Tărbăcițĭ și încurcațĭ de neașteptata schimbare a situațiunei politice și amăgițĭ de altă parte de promisiunile guvernului central din Viena, că drepturile și interesele lor de viață națională nu vor fi alterate, Românii ardelenĭ numai cu anevoiă s'au putut reculege, și tóte silințele lor de a opune încercărilor dușmane o manifestația puternică a voinței poporului și a produce astfel o mișcare seriósă, care sĕ pótă pune stavilă realisării planurilor de distrugere urzite contra lor, au fost paralisate. Nu era unire între ei, nu era o conducere unitară, energică și prevĕdĕtóre. Poporul rĕmase în credința deșértă, că drepturile sale câștigate vor fi respectate și de aci încolo.

In acésta stare ne găsi era dualismului, care se începù cu desființarea unilaterală a legilor de egală îndreptățire aduse de dieta ardelenéscă din Sibiiu.

Ce a urmat este în genere bine cunoscut. Ceea ce însĕ mulțĭ vor fi trecut póte cu vederea este, că din momentul când în anul 1868 s'au adus, ca echivalent derisoriu al drepturilor nóstre încălcate, așa disa lege de naționalitate; când enunțându-se că naționalităților nemaghiare li-se lasă un teren de liberă desvoltare în biserică și școlă, s'a întărit constituția bisericéscă a Românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria și s'a recunoscut prin lege autonomia bisericei Românilor unițĭ ca și a celorlalte bisericĭ creștine recepte; când în fine s'a stabilit prin lege autonomia școlelor sub scutul și conducerea bisericelor: Ungurii dela putere erau firm hotărîțĭ a împiedeca în viitor cu tóte mijlócele posibile organisarea oposiției Românilor față cu noua alcătuire, de care cu drept se temeau, că putea sĕ le facă marĭ dificultățĭ.

Ne-ar duce prea departe sĕ desfășurăm aicĭ fasele, prin carĭ au trecut, până la anul 1881, aceste nisuințe și tendințe ale adversarilor de a sugruma orĭ-ce resistență a Românilor, precum și stăruințele acestora de a-șĭ susține și întări organisațiunea lor politică-națională.

In 1881 stăruințele Românilor au dobêndit un succes îmbucurător unindu-se cu toții, Transilvănenii, Bănățenii și Ungurenii, într'un singur partid național pe basa unuia și aceluiașĭ program.

Punêndu-se astfel basa unei puternice organisațiunĭ politice a Românilor din statul ungar, cu mijlócele legale și constituționale, regimul tiszaist a făcut tóte opintirile, ce numai se puteau cugeta, pentru a submina partidul național român și a zădărnici consolidarea lui. Neputênd sĕ-l atace fațiș, căcĭ lucrarea sa se sĕvêrșea pe teren legal, a înăsprit sistemul, deja mult mai dinainte întrodus, de-a suspiționa, calumnia și denunța acésta lucrare de apĕrare legitimă ca nutrită și pusă la cale de dușmanii unității și intregrității statului ungar și în special de presupusa „conjurația secretă daco-română“.

Tóte le-a pus în mișcare maghiarismul violent în contra partidului național român. A urmat a treia ediție a mĕsurilor de maghiarisare, a urmat persecuțiunea tinerimei nóstre naționale, a pressei nóstre, s'au ridicat „Kulturegyelt“-urile, s'a ațîțat fanatismul masselor maghiare în contra luptătorilor noștri, îndeosebĭ a preoțimei și a dăscălimei nóstre. C'un cuvênt a fost resculată tótă societatea maghiară în contra Românilor.

In situațiunea acésta s'a produs o și mai mare înăsprire în periodul Memorandului (1892—1895). Adversarii noștri esploatând cu prisos mișcarea din acest period, timbrându-o ca daco-română, irredentistă și cu tendințe revoluționare, au pus în scenă cunoscutul proces al Memorandului și pe temeiul sentinței aduse de curtea cu jurațĭ din Clușiŭ, ministrul de interne Hieronymi a desființat în vara anului 1894 comitetul partidului nostru național și a oprit funcționarea mai departe a acestui partid.

Așa a aflat lucrurile guvernul Banffy la 1895. El șĭ-a pus ca problemă a spulbera orĭ-ce încercare de raliare a oposiției române și după patru anĭ s'a putut lăuda în cunoscuta sa broșură, că a oprit pe Români de a-se întruni fiă și numai pentru scopul de organisație electorală

La începutul anului trecut cădù guvernul Banffy și urmându-i guvernul Szell, a căruia promisiune de căpetenia a fost, că va face, ca alegerile sĕ fiă libere și curate și legile păzite. nu numai că nu s'au realisat speranțele unora, că de acum se va îndrepta și situația partidului național român, ci s'a dat pe față conivența așa disei ere nouĕ cu sistemul de mai înainte în ce privesce sugrumarea cu forța a organisațiunei nóstre politice legale.

Și pe când astfel se trăgeau ultĭmele consecențe ale tendențelor și nisuințelor despotice de a ne nimici politicesce cu forța brutală, pe atuncĭ începură a rĕsări în anul espirat și fructele semințeĭ, ce se aruncase de mult pentru a învenina cu desĕvêrșire și ogorul desvoltării naționale a bisericelor nóstre.

După distrugerea organisației nóstre politice, le crescù apetitul adversarilor noștri. Ei uitară de angajamentele luate prin legile dela 1868 și tind a submina acum și viața națională a bisericelor nóstre. După multele spărturĭ făcute în dreptul de autonomiă al acestora, mĕsurile luate în afacerea dotațiunei preoțimei au dat pe față în cele din urmă, cum am arătat, că securea guvernului vré sĕ lovéscă acuma și în organisația si disciplina nóstră bisericéscă: sugrumând astfel caracterul ei național.

Mai mult! Se pregătesce cu scirea și cu concursul guvernului un atentat ca și care nu s'a mai pomenit în istoria patriei nóstre, prin care se țintesce de-a dreptul a rupe peste un milion de Românĭ din Transilvania și Ungaria din corpul național român și ai înjgheba, sub forma organisației bisericescĭ autonome, într'o organisațiune cu totul strĕină de neamul nostru și de desvoltarea lui.

Nicĭ-odată nu ni-s'a înfățișat pericului, de care este amenințată esistența națională, cu atâta claritate ca tocmai acum, când sirenele regimului Szell umblă sĕ ne ademenéscă din nou, ca sĕ nu vedem prăpastia, în care vor sĕ ne împingă adversarii noștri.

Anul 1900 va fi de-o mare gravitate pentru poporul nostru dintre Tisa și Carpațĭ; căcĭ el ne găsesce într'o stare politică, față cu care nu putem rĕmâné nepăsătorĭ nicĭ un moment, fără de a pune în joc viitorul nostru.

A fi, orĭ a nu fi! — De acésta se tractéză acum mai mult ca orĭ și când. Cei-ce umblă sĕ ne ademenéscă cu vorba, sĕ ne desbine prin slăbirea puterii convingerii nóstre asupra pericului, în care ne aflăm, prin părerĭ optimiste lățite fără nicĭ un temeiŭ, ba chiar cu rea credință, — aceștia sunt adĭ cei mai marĭ dușmanĭ ai noștri.

Causa nóstră sfântă numai una aștéptă și una pretinde adĭ dela noi: sĕ vedem clar, sĕ privim fără de frică în fața pericolului și sĕ-l bravăm cu acea putere și energiă, ce o dă omului în momentul suprem convingerea despre situațiunea sa desperată și despre necesitatea, de a-se uni cu toțĭ frații sĕi de aceeașĭ sorte în apĕrarea esistenței sale.

Acésta așteptăm noi sĕ ni-o aducă anul 1900.

Congresul pentru autonomia catolică. Diarul „*Tissantul*“ publică textul convocatorului, ce l'a adresat primatele *Vaszary* tuturor membrilor congresului catolic pentru autonomiă, și prin care acest congres *e convocat la Budapesta in ședință plenară pe diua de 31 Ianuarie 1900.* Totodată al doilea președinte al Congresului, contele Iuliu Szapary, a convocat pe membrii la o *conferență prealabilă* pe diua de 30 Ianuarie.

Monarchul și Cehii. Cu data de 15 Ianuarie se telegraféză din *Viena*: „La prândul de curte dat adĭ, Majestatea Sa a convorbit cu mulțĭ delegațĭ austriacĭ, însĕ enunciațiunile Sale n'au produs sensațiă așa de mare, ca acele ce le-a făcut Sâmbătă. Monarchul a convorbit adĭ lung timp cu delegatul ceh *Zacek* și i-a dis, că conteză necondiționat la restabilirea păcii. *Pacea trebue restabilită*, dise monarchul. Zacek a rĕspuns, espunêndu-șĭ părerile asupra situațiunei. Monarchul îi observà, că doresce hotărît *respectarea drepturilor poporului cehic* și nu va tolera, ca poporului cehic sĕ i-se facă cea mai mică nedreptate, precum nu va tolera, ca viitorul guvern sĕ fiă esclusiv un guvern al stângei. Noul guvern trebue sĕ stea peste partide și sĕ fiă obiectiv. In fine monarchul a provocat pe deputații cehĭ se procédă cinstit și sĕ nu-i tragă la îndoială bunăvoința.“

Din Austria. După cum am semnalat erĭ, monarchul a însărcinat formal pe *Körber* cu compunerea *noului ministeriu.* Majestatea Sa a plecat erĭ din Viena și nu se va reîntórce decât după patru dile. In acest timp Körber îșĭ va da tótă silința sĕ compună lista noului cabinet, a cărui numire se aștéptă pe la începutul sĕptĕmânei viitóre.

Nicĭ auspiciille, sub carĭ se compune acest ministeriu, nu sunt prea favorabile și nu-i garantéză o viață mai lungă. In parlament va avé și el greutățĭ marĭ de întîmpinat, acésta cel puțin se póte conchide din vorbirea, ce a ținut'o Cehul *Kramarz* în ședința de alaltăerĭ a delegațiunei austriace.

Privitor la ocuparea diferitelor portofolii circulă următórea listă: Dr. *Körber* președinte și interne; br. *Welsersheimb* „landwehr“; *Wittek* căile ferate; br. *Spenzboden* justiția; *Hartel* culte și instrucțiune; *Böhm-Baverk* finanțe; conte *Chiovanelli* agricultură; Dr. *Rezek* ministru ceh fără portofoliu; Dr. *Pientak* ministru galițian.

Tinerimea în afacerea Iancu.

Tinerii noștri dela institutele mai înalte din Pojun s'au asociat la protestele tinerimei române contra insultei dela Alba Iulia cu următorul bine simțit

Protest.

Un vuet de indignare se aude dela Nistru până la Tisa.

In apropierea Munților-Apusenĭ, teatrul vitejiei fără sémĕn a eroilor apĕrătorĭ ai tronului și ai patriei, în sanctuarul justiției, de unde dreptate aștéptă cu însetare cetățénul credincios, nedreptate ne mai pomenită s'a făcut memoriei eroului eroilor, marelui Iancu — stigmatisat de „conducĕtor de bandițĭ“ de către representantul statului.

Au tresărit de durere bravii Moțĭ, suspin crud a eşit din pieptul lor, ér munții înțelegênd insultarea regelui lor, care nicĭ în mormênt nu are pace, şi-au scuturat cu grózâ cóma şi au spus vestea bĕtrânilor Carpaţĭ — fraţilor noştri — carĭ au dus'o în urechile neamului întreg.

A tresărit de durere poporul românesc, suspin crud a eşit din pieptul lui.

Ca fii ai acestui popor alăturăm glasul nostru la glasul lui şi protestăm în contra procurorului nesocotit şi a tuturor acelora, carĭ înzadar cércă pete în sóre, şi-i predăm judecăţei sdrobitóre a istoriei;

ne închinăm amintirei sfinte a idealului scump al nostru;

implorăm spiritul lui neadormit, care planézâ asupra nóstră, sĕ reverse în sufletul nostru din abundanţa ideilor şi aspiraţiunilor mărețe, carĭ i-au umplut inima, sĕ ne inspire tăriă pentru a lupta spre binele naţiunei nóstre, a tronului, a patriei şi a omenimei, precum El a luptat!

Pentru tinerimea română:

Pojun, 11 Ianuarie 1900.

G. Pătăcean, student în drept. *C. Crăciunescu*, stud. în drept.

Nerva Oncu, student în drept.

Din delegaţiunĭ.

Alaltăerĭ, în 15 Ianuarie n., atât delegaţiunea *austriacă*, cât şi cea *ungară* s'au ocupat cu budgetul de rĕsboiŭ.

Delegaţiunea austriacă a avut şedinţă plenară, la care au asistat şi miniştri comunĭ de esterne şi finanţe. După ce preşedintele a făcut atenţĭ pe membri, sĕ se reţină dela discusiunĭ lungĭ asupra afacerilor interne, a luat cuvêntul contele

Dzieduszicki, care dise, că preţuesce mult tripla alianţă şi esprimă dorinţa ca soţii aliaţĭ sĕ promoveze între sine şi interesele economice. Votézâ budgetul.

Wolffhardt se plânge, că Ungaria e în contra sporirei flotei. Il mângăe însĕ faptul, că deşi din partea slavă s'a dis, că tripla alianţă face imposibilă înţelegerea cu Rusia, totuşĭ s'a aflat calea unei înţelegerĭ cu imperiul rusesc. Aprobă politica ministrului de esterne faţă cu rĕsboiul transvaalian şi dice, că nu numai Germanii, ci Austria întrégă doresce sĕ nu aibă parte în politica Angliei, care trebue desaprobată.

Hofmann ia cu bucuriă la cunoscinţă, că pacea este asigurată şi că tripla alianţă stă pe base sigure. Monarchia a avut folóse marĭ dela alianţă. Oratorul se ocupă cu raporturile de naţionalitate şi dice, că în Austria nefiind regulate aceste raporturĭ, ea nu póte face decât politică casnică.

Kramarz: El se ocupă mai întâiŭ cu *tripla alianţă* şi declară, că nu Austro-Ungaria are lipsă de Germania, ci Germania e avisată la sprijinul Austro-Ungariei. Monarchia asutro-ungară doresce pacea, pe când Germania face politică universală, care póte sĕ aibă de resultat conflicte multe şi marĭ. Desfăşură, că interesul monarchiei o légă de Rusia şi că nu este permis a suferi, ca în Asia mică sĕ se creeze un nou imperiu german. A criticat apoi aspru politica monarchiei faţă cu Serbia. Oratorul reveni apoi la politica interióră, continuându şĭ şi finindu-şĭ discursu sĕu astfel:

In timpul mai recent s'au întêmplat fapte, carĭ de loc nu pot fi acomodate a promova causa păcii. Popórele fidele şi gata de jertfă sunt pedepsite pentru credinţa şi jertfele, ce le aduc, ér de altă parte sunt remuneraţĭ aceia, carĭ se revoltă pe faţă în contra statului şi a condiţiunilor lui principale de esistenţă. Orĭ cine vede, că pacea este necondiţionat necesară, dér se întreprinde totul, ca pacea sĕ fiă imposibilă. Sunt sprijiniţĭ şi încurajaţĭ cei nepacinicĭ, şi sunt refusaţĭ aceia, cărora li-ar plăcé sĕ mérgă până la estrem, numai ca pacea sĕ fiă posibilă. In noi se deşteptă sentimentul — şi acésta e grozav pentru un imperiu — că *în acest imperiu nu se mai află loc pe séma celor moderaţĭ.* In fine ni-se uresce a juca mereu rolul Casandrei. *Mâna, ce era gata a-se întinde spre pace, cade în fine obosită.* In aceste momente grele nu pot sĕ dic altce-va. Când vĕd, cum este guvernată ţéra acésta, nu pot sĕ dic decât cu proverbul latin: *Quem Deus perdere vult, dementat.*

*

Vorbind cu ocasiunea amintită a desbaterei preliminarului de budget a ministeriului de esterne, delegatul **Schneider** din partida creştină-socială a lui Lueger, a adus înainte şi **plângerile Românilor în contra asupririlor, ce le sufer din partea Maghiarilor.**

Dise, că a primit din cercurĭ române scrisorĭ în care i se adeveresce acésta. Purtarea Maghiarilor faţă cu Românii uşor ar puté sĕ înstréineze de către monarchiă regatul român, cu care monarchia are interes a trăi în cea mai bună armoniă. Românii au fost tot-déuna cu nestrămutată credinţă faţă de împĕratul şi s'au luptat cu vitejiă pentru monarchiă pe câmpurile de bătaiă. Décă însĕ ei vor fi necurmat asupriţĭ de tirănia maghiară, e întrebare, că óre aceste bune disposiţiunĭ ale Românilor nu vor fi adênc sguduite?

Vorbitorul a trecut apoi la *casul din Alba-Iulia* şi a arătat cum a fost insultată memoria marelui erou român dela 1848 Avram Iancu. Arată, în fine, cum tinerimea română e persecutată, ea este astfel silită sĕ trécă în strĕinătate, unde tinerii prigoniţĭ pot sĕ devină cei mai periculoşĭ agitatorĭ, ceea-ce nu póte fi în interesul monarchiei.

Intreg discursul acesta interesant îl vom aduce în numĕrul viitor.

*

In plenul şedinţei delegaţiunei ungare, au vorbit érăşĭ *Ugron* şi *Hollo.* Amêndoi au critisat spiritul, ce domnesce în armată, şi au ridicat pretensiunĭ în favorul limbei maghiare. Ei au fost combătuţĭ de Tisza şi Gajari. Acesta din urmă dise, că Ungaria n'are nicĭ o lipsă de-a demonstra în contra instituţiunilor comune.

Persecutarea tinerimei nóstre în scólele maghiare.

Pentru a-se vedé, cum sunt trataţĭ scolarii românĭ la scólele unguresci, ne dau cea mai tristă dovadă cele ce se petrec actualmente la gimnasiul de stat din Sibiiu. Tinerii românĭ, carĭ cercetézâ acel gimnasiu, rênd pe rênd sunt nevoiţĭ sĕ părăséscă institutul şi sĕ caute ocrotire la alte scóle, căcĭ în Sibiiu nu mai pot suporta persecuţia profesorilor lor şovinişti.

Unul din aceştĭ profesorĭ, anume Tompa Arpad, care propune istoria, s'a apucat sĕ facă „politică" de pe catedră. Ce fel de „politica" va fi făcut, putem sĕ ne închipuim. Ea a trebuit de sigur sĕ revolteze inimile tinerimei nóstre şi nu scim cum au mai decurs lucrurile după aceea — căcĭ acésta s'a întêmplat cam pe la începutul anului scolar curent, — vedem însĕ în „Telegraful Român" de adĭ un articul, în care se comunică, că drept resultat al conflictului dintre studenţii românĭ şi dintre romăno-fagul profesor de istoriă, cei mai distinşĭ elevĭ din clasa a opta *au părăsit gimnasiul.*

Acum „Tel. Rom." istorisesce un alt cas, întêmplat tot la gimnasiul de stat din Sibiiu. Etă ce spune între altele:

„Cum curentul bolnăvicios al şovinismului nu cunósce marginĭ şi îngâmfarea e caracteristica celor stăpâniţĭ de acest morb infect, numitul domn (profesorul de istoriă) a luat la refec şi cestiunile religionare şi prin acésta acum nu pe Românii, ci pe elevii maghiarĭ de confesiunea catolică i-a bruscat şi a atentat la sentimentele lor religióse, scoţêndu-i pe acestia din liniştea lor sufletéscă. Indignaţĭ până în suflet, cei în drept au adresat directorului gimnasial o petiţiă şi s'au rugat ca sĕ ia mĕsurĭ pentru delăturarea celui cu pricina din cl. VIII, unde deja ródele activităţii sale au produs atâta nemulţămire şi nelinişte. Elevii românĭ, cu atacul acesta nu ar fi avut nimica de a face, dér din colegialitate au subscris şi ei petiţia din vorbă. Declarăm din capul locului, că elevii noştri rĕu au făcut, că s'au identificat cu colegii lor maghiarĭ, după ce aceştia la primul atac nu au sărit în ajutor colegilor lor românĭ, ci i-au lăsat pradă. Dér este în firea Românului multă nobleţă, şi nobleţa acésta trebuia sĕ se manifesteze şi cu acéstă ocasiune.

„Insĕ ce sĕ vedĭ? Furtuna s'a descărcat mai cu înverşunare *tot asupra Românilor* şi la trimestrul prim s'au tredit toţĭ cei subscrişĭ în jalba comună din moralitate cu calcul, cu care nu erau dedaţĭ şi nicĭ vrednicĭ de el. Ca sĕ scape de furia şovinismului *au părăsit érăşĭ o parte din ei gimnasiul.*

„Aceste sĕ nu credeţĭ, că se întêmplă în Dobreţin, orĭ în Hajdu-Dorog între Ungurii cei neaoşĭ, ci se întêmpă în cel mai românesc ţinut al Ardélului, în Sibiiu, unde Românii până aci de voe de nevoe au fost şi au trebuit sĕ fiă consideraţĭ după vrednicia lor şi după posiţia, ce o ocupă ei în viaţa nóstră bisericéscă şi naţională".

Evenimentele esterne în 1899.

III.

In **Englitera** deja dela începutul anului s'a observat o viuă mişcare în direcţia politicei espansive, care întreg veacul al nouĕ-spre-decelea a preocupat'o mai pe sus de tóte.

Succesul dobêndit de Englitera în afacerea Fashoda faţă de Francia a atras şi mai mult atenţiunea opiniunei publice englese asupra acestei politice şi guvernul, profitând de ea, n'a întârdiat a cere dela parlament o nouă urcare a budgetului de rĕsboiŭ şi sporirea contingentului armatei cu aprópe 10,000 de ómenĭ. De-asemenea guvernul a cerut construirea de corăbii nouĕ de rĕsboiŭ şi sporirea armatei marine, pe motivul, că tóte celelalte puterĭ marĭ îşĭ sporesc escadrele şi Anglia nu póte sĕ rĕmână îndĕrĕt.

Acéstă febrilă mişcare se atribue mai vêrtos lui *Chamberlain,* care ca membru mai tînĕr în partida tory lor a sciut sĕ-şĭ câştige o mare influenţă, aşa încât chiar Salisbury şi Balfour începură a avé respect de el.

In Aprilie 1899 diplomaţia englesă a păşit în acţiune faţă cu **Transvaalul** şi deja în Maiŭ Chamberlain rĕspundênd la o interpelaţiă în parlament, a declarat, că Transvaalul a călcat convenţia din Londra prin concesiunea dinamitei. In urma acésta între Londra şi Pretoria s'a început un schimb de note fórte vehement. Anglia începù sĕ cérâ drepturĭ pentru supuşii englesĭ, negocierile se urmau cu zor şi guvernorul Milner din Cap, aţîţat de Chamberlain, ridică pretensiunĭ, pe carĭ guvernul transvaalian nu le putea accepta.

Intr'aceea armările englese se făceau pe-o scară întinsă şi la 12 Septemvre Chamberlain a adresat guvernului din Pretoria o notă telegrafică, în care cerea: ca strĕinilor din Transvaal sĕ li-se dea dreptul de cetăţén după 5 anĭ de locuire şi drepturile noilor „burgherĭ" sĕ fiă egale cu ale celor vechĭ. Afară de acésta guvernul engles respingea părerea guvernului din Pretoria, după care republica sud-africană ar fi un stat independent învescut cu tóte condiţiile suveranităţii, şi reclama dreptul de suzeranitate a Angliei.

Transvaalul n'a cedat în rĕspunsul sĕu şi deja pe atuncĭ s'a aşteptat isbucnirea de fapt a conflictului. N'a isbucnit însĕ, dér nicĭ n'a întârdiat mult, căcĭ la 9 Octomvre *Krüger* a trimis la Londra un *ultimat,* în care a provocat pe guvernul engles, ca în timp de 24 óre sĕ-şĭ retragă trupele dela graniţa Transvaalului şi sĕ pună capĕt pregătirilor de rĕsboiŭ. Provocarea acésta energică şi categorică a fost urmată încurênd de fapte, căcĭ după-ce Anglia a rĕspuns în nota trimisă guvernorului Milner din Cap, că regretă pretensiunile Transvaalului, dér, că nu póte sĕ le satisfacă, *rĕsboiul a fost prin acésta declarat.*

Cetitorii, carĭ au urmărit până acum fasele acestui rĕsboiŭ, au putut sĕ vadă cât de amar s'a înşelat Anglia când a credut, că póte s'o sfîrşéscă cu Burii aşa numai pe uşor. Englesii şĭ-au desfăşurat deja până acum tóte forţele militare, de carĭ dispuneau, fără succes şi „vênătorii după aur" au primit cea mai meritată lecţiune. Tot ce mai face pe Englesĭ sĕ continue rĕsboiul este frica şi temerea, ce-i stăpânesce, că de-l vor lăsa într'atâta, se vor ridica contra lor seminţiile cucerite, India şi Hindostanul se vor pune în mişcare şi mai pe sus de tóte prestigiul Angliei va cădé în ochii lumii întregĭ. Burii au voit pace, libertate şi independenţă; Anglia însĕ a cerut supunere şi umilire şi a aruncat pe altarul păcii cu îngâmfare bomba rĕsboiului. Acéstă bombă însĕ — bag' sémă e voia lui Dumnedeu — n'a rănit păn' acum pe acela cui i-a fost destinată, ci pe aruncătorul ei însu-şĭ.

Romantica ţéră **Spania**, în urma nenorocitului rĕsboiŭ cu Statele Unite nord-americane, a trecut în decursul anului 1899 prin lupte şi crise marĭ interióre. Mănia poporului s'a îndreptat mai întâiŭ în contra guvernului Sagasta, care nicĭ n'a putut eşi téfĕr din luptele marĭ, ce le-a avut cu adversarii sĕi politicĭ, şi la începutul lui Martie dându-şĭ demisiunea, în fruntea afacerilor statului a venit cabinetul *Silvela,* care îşĭ dădea un caracter conservativ. Sub acest guvern s'a ratificat tratatul de pace cu America de nord în 17 Martie 1899.

In decursul acestui an Spania a vêndut Germaniei insulele Caroline, Mariane şi Paula, după-ce ea pierdênd Filipinele, nu mai avea nicĭ un folos de ele.

In vară s'au început în Spania întrégă nisce demonstraţiunĭ şi turburărĭ fórte ameninţătóre, în urma urcării estraordinare a budgetului de rĕsboiŭ şi de esterne. Turburările acestea au fost mai serióse în Saragusa, unde s'a şi proclamat starea de asediu. In Valencia poporul iritat a ridicat baricade şi miliţia a fost silită sĕ recurgă la glonţ. Turburările abia au încetat, după-ce guvernul a făcut promisiunĭ în cameră, că va reduce cheltuelile cu armata şi că-şĭ va da tótă silinţa a face economii.

Mult i-a dat de lucru guvernului şi mişcarea *Carliştilor.*

In **Belgia** a fost în decursul anului întreg o mare mişcare socialistă, care a degenerat adeseorĭ în turburărĭ marĭ pe strade şi coróna şi dinastia belgiană a fost în diferite rêndurĭ discreditată şi infamată până şi în parlament. Mişcarea luà caracter pronunţat revoluţionar mai ales pentru *proiectul electoral* cu care cabinetul Van der Peereboom păşì înaintea camerei. Acest proiect, vătĕmător pentru clasa muncitorilor, a fost luat în fine dela ordinea dilei şi în urmă o comisiune parlamentară l'a respins unanim. In urma acésta a cădut ministeriul şi la 6 August s'a format un nou cabinet sub presidenţia lui *De Smet de Naeyer,* care a înaintat camerei un proiect de reformă electorală, ce cuprinde disposiţiunĭ mai favorabile clasei muncitorilor.

Rĕsboiul din Africa sudică.

La rîul Tugela, pe o întindere de 16 milurĭ englese, stau faţă 'n faţă cei doi inimicĭ, Englesii şi Burii.

Generalul *Buller* a încercat la trei puncte se atace pe Burĭ, ca sĕ-şĭ pótă trece armata peste rîu, însé a fost respins. Acum se anunţă, că Buller s'a pus érăşĭ în mişcare, ca sé facă ultima încercare de a trece rîul şi de-a alerga în ajutorul lui White.

La armata lui Buller s'a alăturat în urma şi armata lui *Warren,* singurul general engles nebătut până acum.

Succesul lui Warren.

Foile din Londra publică o telegramă, ce s'a trimis din Capstadt la 12 l. c. după care generalul *Warren a trecut rîul Tugela* la nord dela Weenen.

Scirea acésta, care nu e confirmată încă, a produs la Londra o mare agitaţiă. Spiritele erau cu atât mai agitate, că îndată după acésta, sosiră alte scirĭ în care se asigura, că Ladysmith-ul va fi liberat. La bursă cursul s'a ţinut tótă diua de 14 Ianuarie solid, ceea-ce făcea sĕ créscă şi mai mult optimismul publicului. A sosit

însĕ o scire telegrafică dela *Roberts*, în care se dice, că situaţia pe câmpul de rĕsboiu e *neschimbată*, ér ceva mai târdiu „*Times*“ a publicat o depeşă din Eastcourt, care arată, că la Ladysmith totul e neschimbat şi că Burii îşi concentréză forţele principale în altă direcţiune, ducêndu-şi tunurile din partea sudică a oraşului.

Năvălirea Englesilor în Oranje.

Din *Modde-River* se anunţă cu data de 10 Ianuarie, că nisce trupe englese au năvălit în statul Oranje şi au sĕvîrşit pustiirĭ însemnate.

Din *Oranje-River* se anunţă cu data de 12 l. c., că generalul engles *Wood* a ocupat la 6 Ianuarie *Zoutpaus Brift* (Otanje), prima staţiune ocupată de Englesĭ în acest rĕsboiu pe pămênt adversar.

*

De ce nu sprijinesce Germania pe Burĭ?

La acéstă întrebare rĕspunde profesorul Delbrük, cunoscutul publicist politic, într'o revistă americană („*North American Review*“).

Germanii ca şi Francesii urĕsc pe Englesĭ. O colaborare franco-germană contra Angliei ar fi salutată cu plăcere de poporul german. Dér e o pedecă. „*In tot imperiul german esista un singur om, care gândesce alt-fel, acesta este împĕratul.* Şi în Germania politica esternă nu o face opinia publică, ci împĕratul. Împĕratul e mândru şi ambiţios. El vrea mai înainte de tóte sĕ-şĭ susţie posiţia dinastiei sale şi a imperiului sĕu între marile puterĭ. Dér el este şi om cu idei moderne. El uresce rĕsboiul nu va face nicĭ un rĕsboiŭ, cât timp va fi posibil sĕ-l amâne. O *alianţă continentală contra Angliei* ar însemna mai curênd orĭ mai târdiu *un rĕsboiu general contra Angliei.* Acest rĕsboiu împeratul voesce sĕ-l evite. De aceea el caută mijlóce şi căi, de a îndrepta politica generală pararel cu a Angliei, câtă vreme va fi oportun“.

Delbrück admite posibilitatea, că şi împĕratul se gândescela combaterea supremaţiei engleze în Africa. Împĕratul nu admite însĕ mijlócele de luptă, pe carĭ le reclamă poporul sĕu. Pentru el orĭ-ce alianţă, care nu ar intenţiona un rĕsboiu, nu are séns şi de aceea el nu vrea alianţe în favorul păcii, ci merge singur pe drumul sĕu.

SCIRILE DILEI.

— 5 (17) Ianuarie.

Anul nou în Bucuresci. Sâmbătă, la órele $10^1/_2$ dim., metropolitul-primat, încunjurat de clerul capitalei, a oficiat la S-ta Metropoliă obicĭnuitul Te-Deum pentru începutul anului, în presenţa M. S. Regelui şi a înalţilor demnitarĭ. După terminarea slujbei religióse, M. S. Regele a trecut în revistă compania din batalionul 6 de vênătorĭ, cu drapel şi cu musică, aflată în curtea Metropoliei şi în urmă a trecut în apartamentele I. P. S. Sale Metropolitului-Primat, unde a primit urările clerului şi ale persónelor presente; anume a vorbit întâiŭ *Metropolitul-primat* în numele clerului, apoi general *Manu* în numele consiliului de miniştri, C. *Olănescu* în numele camerei deputaţilor, *T. Văcărescu* în numele Senatului, C. E. *Schina* prim-preşedinte al înaltei Curţĭ de Cassaţiă şi, în fine, B. Stefănescu *Delavrancea*, primarul capitalei. Regele, rĕspundênd, dise, că veacul, care s'a închis, va înscrie cu litere de aur renascerea şi neatêrnarea României, şi încheiă urând tuturor şi ţĕrei întregĭ anĭ mulţĭ şi fericiţĭ. — Sâmbătă séra a fost la palatul regal obicĭnuitul *bal al Curţii.* Ca tot-déuna, salónele palatului regal presentau un aspect feeric; animaţia era fórte viuă şi toaletele de o bogăţiă fórte strălucitóre. La órele 10, Regele şi Regina, precedaţĭ de Casa militară regală şi urmaţĭ de dómnele de onóre, au intrat în sala tronului, unde se aflau întruniţĭ miniştrii, foştii miniştri şi membrii corpului diplomatic. Majestăţile Lor au ţinut aci cerc, primind felicitările celor presenţĭ. In urmă, Majestăţile Lor au trecut în sala de danţ, unde se găseau invitaţii: magistraţĭ, funcţionarĭ superiorĭ, oficerĭ superiorĭ şi inferiorĭ din garnisónă, representanţĭ ai comerciului şi industriei. Dansul s'a început la $10^1/_2$. La órele $12^1/_2$, Majestăţile Lor, urmate de actualii şi foştii miniştri cu dómnele, de membrii corpului diplomatic şi înalţii demnitarĭ ai Statului, s'au coborît în sala de mâncare. Balul a durat până la órele 2 şi jumĕtate din nópte.

Anul nou în Sibiiu. Cu ocasiunea Anului nou, după terminarea serviciului divin, s'a întrunit tótă inteligenţa română din Sibiiu — spune „Tel. Rom.“ — şi s'a presentat înaintea I. P. S. Sale Metropolitului Ioan *Meţianu* pentru a-i ura an nou fericit. Archiereul a fost salutat prin graiul Il. Sale D-lui vicar Dr. Il. Puşcariu, care între altele accentuă, că chiar şi în timpul scurt al păstorirei de până aci archiereul „a aruncat o mĕsură însemnată de aleasă semênţă în agrul vieţii nóstre bisericescĭ-culturale, care prindênd rădĕcinĭ promite róde îmbelşugate, ba putem deja înregistra un şir de fapte măreţe.“ Metropolitul rĕspunse, mulţumind în cuvinte călduróse. „Ce privesce munca desvoltată şi resultatele atinse, eu — dise — nu mi-le atribui mie, ci împreună lucrărei şi concursului. D-vóstre... Când ajungem în plăcuta posiţiune a constata un resultat, acesta sĕ nu-l considerăm de un deosebit merit, ci de-un îndemn de-a continua achitarea datorinţelor şi obligămintelor către biserică, naţiune şi patriă“. Accentuéză necesitatea dragostei şi bună înţelegerei şi apoi dă binecuvêntare celor presenţĭ. După acestea s'au dus cu toţii la locuinţa Preacuvioşiei Sale părintelui archimandrit Puşcariu, pe care de asemenea l'au felicitat.

Situaţiunea în România. „Curierul Financiar“ dice, că situaţiunea financiară şi economică a României tinde sĕ se amelioreze. Se pare, că a mai scăpat puţin de teribila criză, al cărei punct culminant a fost la marea scadenţă a sfîrşitului de an. Zăpada generală din tótă ţéra, şi decĭ perspectiva unei bune recolte, a mai vivificat piaţa. Scăderea scontului la principalele băncĭ europene a avut o bună influenţă şi asupra României. Décă rĕsboiul transvaalian se va sfîrşi în curênd, după cum situaţiunea precară a Englesilor o presupune, atuncĭ vom avé — dice „C. F.“, — un an, ce va îndrepta cu prisosinţă prósta situaţiune a ultimilor anĭ.

Din Bucuresci aflăm, că starea sănĕtăţii ministrului-preşedinte Gr. *Cantacuzino*, în mod simţitor sdruncinată în timpul din urmă, s'a îmbunĕtăţit. „Epoca“ comunică, că Vinerĭ d-l ministru-preşedinte s'a întors dela moşia sa în capitală. Medicii recomandându-i însĕ, ca sĕ nu prea obosĕscă, s'ar puté, dice „Epoca“, ca d-l Cantacuzino sĕ ia peste vre o 15 dile un concediu de o lună.

Darurĭ de Crăciun ale principesei Maria. La regimentul 4 de roşiorĭ, al cărui comandant de onóre e principesa Maria, e obiceiul, ca în fiă-care an sĕ se facă un „Pom de Crăciun“. Pentru pomul de Crăciun ridicat de astă-dată, A. S. R. Principesa Maria a trimis numĕróse darurĭ dela Coburg, precum şi o telegramă, prin care felicită pe oficerĭ şi trupa şi în acelaşĭ timp îşĭ manifestă părerea de rĕu, că nu póte participa la serbare. Oficerii regimentului au adresat o telegramă de mulţămire Alteţei Sale Regale.

Revista „Liga Română“, organul comitetului Ligei Culturale, a încetat de a mai apăré. Causa este — dice „România Jună“ — că mulţĭ dintre abonaţii ei, deşi au continuat a primi lunĭ şi anĭ de-a rêndul revista, nu şi-au achitat abonamentele.

Lupte în contra Francesilor în Africa. Agenţiei „Havas“ i-se anunţă din Algir următórele: Partida adversară Franciei, care în 28 Decemvre a fost respinsă la Insala de către misiunea francesă *Flammand*, a atacat de nou pe Francesĭ la 5 Ianuarie n. Numĕrul atăcătorilor a fost de 1300, misiunea francesă consta numai din 192 de ómenĭ. Cu tóte aceste Francesii au învins pe atacatorĭ, dintre carĭ au cădut 150, ér 200 au fost răniţĭ şi 14 au cădut în captivitate. A doua di poporaţiunea s'a supus Francesilor.

Influenza în Barcelona. Mortalitatea în Barcelona ia proporţii marĭ în urma unei bóle epidemice, care sémĕnă mult cu *influenza*. In ateliere nu lucréză aprópe nimenĭ.

Sórtea ducelui de Abruzzo. Ducele de *Abruzzo*, înainte de a pleca la polul nordic, a anunţat, că orĭ şi unde ar fi el în călĕtoria lui, se va reîntórce pe pămêntul Francisc Iosif, de unde va da scire despre el. Până acum însĕ n'a sosit nicĭ o veste, şi familia domnitóre italiană este fórte îngrijată de sórtea lui. Ministrul de esterne italian a provocat telegrafic pe consulul italian din Stokholm, sĕ cerceteze după urmele principelui. Dilele acestea consulul a şi respuns, şi rĕspunsul acesta a făcut sĕ créscă şi mai mult îngrijirile familiei regescĭ. Consulul adecă a rugat pe toţĭ consulii oraşelor litorale sĕ scirieéscă la pescarii mării gheţóse după sórtea principelui şi a espediţiunei sale, dér toţĭ au rĕspuns, că *nu sciu nimic.* Ultima scire despre espediţiă a sosit în Octomvre 1899, ér de atuncĭ nu s'a mai comunicat nimic. Iérna acésta fiind fórte viforósă pe marea gheţósă, esistă temerea, că corabia „*Stella polare*“, cu care a plecat espediţia principelui de *Abruzzo*, s'a prăpădit.

Congresul medicilor Eforiei, întrunit sĕptĕmâna trecută în Bucurescĭ, a ţinut Vinerĭ în sala băilor Eforiei ultima sa şedinţă. In acéstă şedinţă d-l dr. Marinescu a espus câte-va casurĭ de studii anatomoclinice de paraplegiă; d-l Dr. Cosma a vorbit despre intervenţiile chirurgicale în piopneumo torax; d-l Dr. N. Tomescu despre „febra tifoidă la copii şi tratamentul maladiei cu salol şi benzonaftol“; d-l Dr. Cristian despre un cas de septicemie puerperală, estirparea uterului, basin ovular dobândit şi presentarea basinului; d-l Dr. Gerota despre o nouă inovaţiă în arta chirurgicală prin cloroformisarea mĕduvei şirei spinale; în sfîrşit d-l Dr. Babeş despre „infecţiunĭ şi lesiunĭ ale duodenului şi pancreasului“. Mai înainte de a părăsi sala d-nul Dr. Babeş rugă pe d-nii medicĭ, ca sĕ binevoiéscă a da sprijinul şi avisul d-lor asupra următórelor trei puncte: Crearea unui sanatoriŭ pentru tuberculoşĭ, locul unde trebuesce aşedat şi când trebuesce făcut; mĕsurile ce trebuesc luate în contra infecţiunei medicilor în timp de epidemii; în fine, la crearea unui asil pentru convalescenţĭ şi bóle incurabile.

Corul bisericii din Braşovul-vechiŭ învită la *producţiunea literară-musicală* împreunată cu dans, ce se va da Joi, în 6 Ianuarie v. (diua de Bobotéză) în sala hotelului „Orient“ Nr. 1. Inceputul la $7^1/_2$ óre séra precis. Intrarea: de persónă 1 cor. Venitul curat e destinat pentru înfiinţarea unui cabinet de lectură în Braşovul-vechiŭ. Suprasolvirĭ şi oferte marinimóse se primesc cu mulţămită şi se vor chita pe cale publică. Bilete se pot căpĕta la librăria Ciurcu, la d-l Eremias şi séra la cassă.

Morţii şi răniţii rĕsboiului din Transvaal. O fóiă medicală englesă publică o statistică privitóre la perderile dela Transvaal ale Englesilor. După acéstă statistică, proporţia morţilor şi a răniţilor englesĭ în rĕsboiul dela Transvaal este aceeaşĭ, ca şi a Germanilor în rĕsboiul dela 1870, când tot la 5·3 răniţĭ s'a venit un mort. Perderile acestui rĕsboiŭ în asemĕnare cu perderile din vestitele rĕsbóie de odinióră sunt fórte neînsemnate. In lupta dela Lipsca au fost tot la doi răniţĭ un mort; în lupta dela Sadova a Austriacilor la trei răniţĭ un mort, în rĕsboiul dela 1877—78 Rusii au avut tot la 2·1 răniţĭ un mort.

ULTIME SCIRI.

Viena, 16 Ianuarie. In şedinţa de adĭ a delegaţiunei austriace ministrul de esterne contele *Goluchowski* a rĕspuns la tóte acusările, ce s'au adus contra lui în desbaterile delegaţiunei. Mai întâiŭ protestă în contra învinuirei, că s'ar amesteca în afacerile guvernului de interne. Despre tripla alianţă dise, că ea garantéză pacea, şi acésta e un privilegiŭ destul de însemnat. Nu e vina triplei alianţe, décă Germania progreséză mai tare, decât Austro-Ungaria. Numai sub egida triplei alianţe însĕ monarchia şi-a putut întări armata. Vorbì apoi despre politica monarchiei faţă cu Serbia şi se pronunţă din nou asupra cestiunei Porţilor-de-Fier dicênd, că nu négă, că taxele de peagiu sunt urcate, dér adause, că ele *vor fi scărite* peste cât-va timp.

Londra, 16 Ianuarie. Agenţiei „Reuter“ i-se anunţă din Capstadt, că este causă fundată a-se presupune, că scirea despre mişcările de trupe spre Ladysmith merită credĕmênt.

Petrecerĭ.

In *Ghimbav*, lângă Braşov, se va da o petrecere Duminecă în 9 (21) Ianuarie, al cărei venit va fi destinat *în favorul bibliotecilor poporale ale despărţĕmêntului Braşov al Asociaţiunei.* Intrarea: de persónă 40 cr., de familiă din 3 persóne 80 cr.

Diverse.

Mĕrul. Chimicesce mĕrul e compus din următórele substanţe: din fibre vegetale, albumină, zahăr, gumă, clorophil, acid malic şi galic, oxid de calciu, şi din o mare cantitate de apă. Intre altele, chimiştii germanĭ dic, că mĕrul conţine fosfor în proporţiă mai mare, decât orĭ-ce fruct. Fosforul e fórte apt a înlocui substanţa nervósă a creerului şi a măduvei spinărei. Acidii mĕrului sunt de un folos însemnat ómenilor cu ocupaţii sedentare, la carĭ funcţiunile ficatului sunt încete. Aceştĭ acidĭ sunt agenţii eliminărei din corp a tuturor materiilor stricăciose, materii, carĭ décă ar rĕmâné în corp, ar contribui la îngreunarea şi slăbirea spiritului.

Animale beţive. Esperienţa arată, că unele animale iubesc beuturile spirtuóse. Calul iubesce mai ales vinul roşu, cânele se face bucuros prietin cu berea. La studenţii germanĭ esistă obiceiul, că la petrecerile lor îşĭ duc şi cânii cu ei, carĭ beau bere pe întrecute cu stăpânii lor. Un învĕţat engles a descoperit, că fluturii bărbătuşĭ sunt grozav de beţivĭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Ianuarie 1900.

Renta ung. de aur 4%	98.55
Renta de coróne ung. 4%	94.85
Impr. căil. fer. ung. in aur 4½%	100.05
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%	99.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	99.20
Bonurī rurale ungare 4%	93.60
Bonurī rurale croate-slavone	94.50
Impr. ung. cu premii	161.—
Losurī pentru reg. Tisei și Seghedin	137.70
Renta de argint austr.	99.20
Renta de hârtie austr.	99.—
Renta de aur austr.	98.55
Losurī din 1860.	137.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	130.60
Acții de-ale Băncei ung. de credit	186.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	133 75
Napoleondorī	19 23
Mărcī imperiale germane	118.10
London vista	242.30
Paris vista	96.10
Rente de coróne austr. 4%	98.95
Note italiene	89.70

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Ianuarie 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.20	Vênd.	18.28
Argint român.	Cump.	17.60	Vênd.	18.—
Napoleond'orī.	Cump.	20.—	Vênd.	19.20
Galbenī	Cump.	11.20	Vênd.	—.—
Ruble Rusescī	Cump.	254.—	Vênd.	—.—
Mărcī germane	Cump.	11 18	Vênd	—.—
Lire turcescī	Cump.	21.46	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina	201.—	Vênd	5%	203.—

„Gazeta Transilvaniei" cu numěrul à **10 fil.** se vinde la librăria **Nic. I. Ciurcu** și la **Eremias Nepoții.**

Nr. 237—1899.

Publicațiune de licitațiune!

Eforia scólelor centrale române gr. or. din Brașov **vinde prin licitațiune verbală** cu prețul de esclamare arătat la fiă-care din realitățile sale aflătóre în Brașov suburbiul Bluměna lângă linia Tramvaiului și adecă:

1 Parcela XII. loc de clădire cu estensiune de 1116.— m□. á fl. 1.50
2 „ XIII. „ „ „ „ „ „ „ 1180.— „ „ „ 2.—
3. „ XIV. pe care se află clădirī, case, grajdurī și magazine, cu estensiunea de 2049.60 m□. prețul **fl. 8000.**

Licitația pentru vênḑarea acestor trei parcele **se va ține în 13/25 Ianuarie 1900 st. n. la 9 óre** înainte de ameḑī în cancelaria Eforiei școlelor centrale române gr. or. din Brașov, unde și până atuncī se póte vedea planul de parcelare și sě pot vedea condițiunile de licitațiune.

Până în 12/24 Ianuarie st. n. 1900 sě pot face și oferte în scris proveḑute cu vadiul de 10% din prețul oferit și cu declarațiunea, că oferentul cunósce condițiunile de licitațiune și că se supune lor. Ofertele în scris sunt a sě adresa Eforiei școlelor centrale rom. gr. or. în Brașov.

La dorința cumpěrătorului jumětate din preț va putea sě rěmână intabulat pe parcela cumpěrată pe lângă plătirea unei dobênḑī de **6% anual.**

Brașov, din ședința Eforiei școlelor centrale rom. gr. or. ținută la 30 Decemvre 1899. v.

826,1—3. Eforia școlelor cent. rom. ort. rěs. Brașov,

V. 12—1900.
végrh. Sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1899 évi 5958 sz. végzése következtében Jekel Gyula brassói ügyvéd által képviselt Kurmes Péter törcsvári lakós javára Ratiu Mária Simoni lakós ellen 35 frt. — kr. s jár. erejéig 1899. évi Deczemb. hó 20 én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 371 frt. — krra becsült következő ingóságok, u. m. különféle házi butorok és a brassói kir. adóhitalnál letétben lévő 2 ezüst gyértya tartó és 1 ezüst olaj tartó nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbiróság 1899. évi V. 174/2. számu végzése folytán 70 kor. — fil. tőkekövetelés, ennek 1899. évi junius hó 18-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 76 kor. 30 filrban biróilag már megállapitott költségek erejeig Simonban Ratiu Mária házában lleendő eszközlésére **1900. évi Január hó 30-ik napjának délelőtt 10 órája** hotáridőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingoságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernesten 1900 évi Ianuár hó 13 napján.

HUSZÁR VILMOS.
kir. birosági végrehajtó.

A V I S.

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi ori și cand dela 1-ma și 15 a fiă-careī lunī.

Domnii abonațī sě binevoiască a arăta în deosebī, când voiesc ca espedarea sě li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se aboneză din nou sě binevoiască a scrie adresa lămurit și sě arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."